

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

KLUB KARATE KIZUNA

Organizator

Maciej Boguszewski

Osoba odpowiedzialna za wdrożenie, monitoring i przyjmowanie zgłoszeń

Maciej Boguszewski · info@kizunakarate.com

Osoba zastępcza – w szczególności, gdy zgłoszenie dotyczy osoby odpowiedzialnej

Magdalena Żurawska

Miejsce prowadzenia działalności

Warszawa · zajęcia w wynajmowanych obiektach sportowych

Data wejścia w życie

01.09.2026

1. Cel i podstawa Standardów

Klub Karate Kizuna jest miejscem treningu, rozwoju i budowania relacji opartych na szacunku. Bezpieczeństwo dziecka ma pierwszeństwo przed wynikiem sportowym, dyscypliną treningową, wygodą organizacyjną i interesem Klubu.

W Kizunie zasady ochrony małoletnich łączą obowiązki prawne z wartościami karate: szacunkiem, samokontrolą, odpowiedzialnością, dyscypliną i troską o drugiego człowieka. Zasada „Karate ni sente nashi” – „Karate nie atakuje pierwsze” przypomina, że karate nie służy agresji, lecz rozwijaniu kontroli, odpowiedzialności i bezpiecznego działania.

Standardy zostały opracowane na podstawie ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 110 z późn. zm.), w szczególności art. 21, art. 22b i art. 22c, oraz innych obowiązujących przepisów dotyczących ochrony dzieci, prawa rodzinnego, prawa karnego i przeciwdziałania przemocy domowej.

Standardy obowiązują we wszystkich działaniach organizowanych przez Kizunę z udziałem małoletnich: treningach, zajęciach próbnych, zawodach, egzaminach, pokazach, wyjazdach, zgrupowaniach, obozach, konsultacjach, treningach indywidualnych i komunikacji online.

2. Najważniejsze pojęcia

Pojęcie	Znaczenie
Klub / Kizuna	Klub Karate Kizuna oraz podmiot będący organizatorem jego działalności.
Małoletni / dziecko	każda osoba, która nie ukończyła 18. roku życia.
Rodzic / opiekun	rodzic, przedstawiciel ustawowy albo opiekun faktyczny dziecka, odpowiednio do sytuacji.
Personel	każda osoba działająca z ramienia Kizuny i mająca kontakt z dziećmi, w szczególności trener, instruktor, asystent, wolontariusz, praktykant, osoba współpracująca lub wykonawca.
Trener	osoba prowadząca albo współprowadząca zajęcia sportowe.
Krzywdzenie	każde działanie lub zaniechanie naruszające dobro, bezpieczeństwo, zdrowie, godność lub prawa dziecka, w szczególności przemoc fizyczna, psychiczna lub seksualna, zaniedbanie, przemoc rówieśnicza i cyberprzemoc.
Koordinator Standardów	osoba wskazana na pierwszej stronie dokumentu, odpowiedzialna za wdrożenie, przyjmowanie zgłoszeń, dokumentowanie, monitoring i aktualizację Standardów.

3. Odpowiedzialność za Standardy i kanały zgłoszeń

1. Za wdrożenie, bieżące stosowanie, monitoring i aktualizację Standardów odpowiada Koordynator Standardów.
2. Zgłoszenie dotyczące bezpieczeństwa dziecka można przekazać osobiście, telefonicznie, pisemnie lub pocztą elektroniczną na kontakt wskazany przez Klub.
3. Jeżeli zgłoszenie dotyczy Koordynatora Standardów, jest przekazywane osobie zastępczej wskazanej na pierwszej stronie dokumentu.
4. Jeżeli nie jest możliwe bezpieczne przekazanie zgłoszenia wewnątrz Klubu albo sytuacja wymaga natychmiastowej reakcji, dziecko, rodzic lub inna osoba może zwrócić się bezpośrednio do Policji, prokuratury, sądu opiekuńczego, ośrodka pomocy społecznej albo – w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia – zadzwonić pod numer 112.
5. Każde zgłoszenie traktuje się poważnie. Osoba zgłaszająca w dobrej wierze nie może być z tego powodu szykanowana, wykluczana z zajęć ani gorzej traktowana.

4. Bezpieczna rekrutacja i dopuszczanie osób do pracy z dziećmi

Przed dopuszczeniem osoby do działalności związanej z uprawianiem sportu przez małoletnich Klub wykonuje obowiązki wynikające z art. 21 ustawy.

- Organizator sprawdza wymagane prawem rejestry, w tym Rejestr Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym oraz właściwy rejestr Państwowej Komisji.
- Osoba dopuszczana do działalności przedstawia informację z Krajowego Rejestru Karnego w wymaganym ustawowo zakresie.
- W przypadku obywatelstwa lub zamieszkiwania za granicą stosuje się dodatkowe obowiązki dotyczące dokumentów i oświadczeń z państw obcych, zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 21 ustawy.
- Dokumenty i wydruki potwierdzające weryfikację są przechowywane w dokumentacji osoby dopuszczanej do działalności.
- Do prowadzenia zajęć dopuszcza się wyłącznie osoby, których kwalifikacje, zachowanie i postawa są zgodne z bezpieczeństwem dzieci i wartościami Kizuny.
- Każda osoba należąca do personelu przed rozpoczęciem pracy zapoznaje się ze Standardami i potwierdza to na piśmie.

Jeżeli przepisy przewidują szczególny wyjątek od obowiązków weryfikacyjnych, Organizator stosuje go wyłącznie w zakresie i na warunkach wynikających bezpośrednio z ustawy.

5. Zasady bezpiecznych relacji personel – dziecko

5.1. Zasady podstawowe

- Dziecko jest traktowane z szacunkiem, cierpliwością i bezstronnie, niezależnie od poziomu sportowego, płci, pochodzenia, sprawności, niepełnosprawności, wyglądu, sytuacji rodzinnej, przekonań czy innych cech.

- Trener komunikuje zasady jasno, spokojnie i adekwatnie do wieku. W sytuacji zagrożenia może wydać krótkie, stanowcze polecenie bezpieczeństwa.
- Dyscyplina służy bezpieczeństwu i rozwojowi. Nie może przyjmować formy poniżania, zastraszania, odwetu ani ośmieszania.
- Informacja zwrotna dotyczy zachowania, techniki i wysiłku, a nie wartości dziecka jako osoby.
- Dziecko ma prawo zadawać pytania, sygnalizować ból, dyskomfort, lęk i zmęczenie oraz powiedzieć, że czegoś nie rozumie.
- Personel reaguje na przemoc, wykluczanie, nękanie i inne zachowania zagrażające bezpieczeństwu.

5.2. Zachowania niedozwolone

- stosowanie przemocy fizycznej, kar fizycznych, szarpania, popychania, uderzania lub celowego zadawania bólu poza prawidłowo prowadzonym, kontrolowanym kontaktem sportowym;
- stosowanie wyczerpujących ćwiczeń fizycznych jako kary, odwetu albo sposobu upokorzenia dziecka;
- wyśmiewanie, obrażanie, zawstydzanie, grożenie, zastraszanie, publiczne poniżanie lub celowe izolowanie;
- krzyczenie w celu wywołania lęku; nie dotyczy krótkiego polecenia wydanego dla natychmiastowego bezpieczeństwa;
- komentarze seksualne, seksualizowanie wyglądu lub zachowania dziecka, żarty lub gesty o charakterze seksualnym;
- nawiązywanie relacji romantycznej lub seksualnej z dzieckiem, grooming, proponowanie lub udostępnianie treści erotycznych albo pornograficznych;
- proponowanie dzieciom alkoholu, nikotyny, środków odurzających lub innych nielegalnych substancji oraz używanie ich z dziećmi;
- ujawnianie nieuprawnionym osobom prywatnych lub wrażliwych informacji o dziecku;
- faworyzowanie dziecka w sposób tworzący zależność, tajemnicę lub szczególną prywatną relację;
- zapraszanie dziecka do prywatnego miejsca zamieszkania bez wyraźnej, uzasadnionej potrzeby organizacyjnej i wiedzy opiekuna;
- prośenie dziecka o zachowanie w tajemnicy kontaktu, rozmowy, prezentu, spotkania albo zdarzenia dotyczącego relacji z personelem.

6. Kontakt fizyczny w karate

Karate jest sportem, w którym bezpieczny i kontrolowany kontakt fizyczny może być elementem nauczania. Sam fakt kontaktu fizycznego nie jest naruszeniem Standardów. Musi jednak mieć jasny cel sportowy, szkoleniowy lub bezpieczeństwa.

- Kontakt fizyczny jest dopuszczalny m.in. przy demonstracji techniki, korekcie ustawienia, ćwiczeniach w parach, kumite, asekuracji, udzielaniu pierwszej pomocy oraz pomocy przy spręcie ochronnym.
- Kontakt powinien być możliwie krótki, adekwatny i odbywać się w widocznym miejscu treningu.
- Jeżeli to możliwe, trener uprzedza dziecko o korekcie wymagającej dotyku i wyjaśnia jej cel.
- Trener respektuje wyraźny sprzeciw lub oznaki dyskomfortu dziecka i – gdy pozwala na to bezpieczeństwo – wybiera inną formę instrukcji, np. pokaz lub polecenie słowne.
- Sprzeciw dziecka nie może być karany ani wyśmiewany.

- Niedopuszczalny jest kontakt z intymnymi częściami ciała, kontakt pod odzieżą, masaż lub dotyk niemający związku z treningiem, bezpieczeństwem lub pomocą medyczną.
- Kontakt konieczny do natychmiastowego zapobieżenia urazowi lub udzielenia pomocy może zostać podjęty bez uprzedzenia, ale wyłącznie w niezbędnym zakresie.

W ćwiczeniach kontaktowych poziom intensywności dostosowuje się do wieku, umiejętności, warunków fizycznych i doświadczenia dzieci. Trener może przerwać ćwiczenie w każdej chwili, gdy uzna je za niebezpieczne.

7. Bezpieczne relacje między dziećmi

W Kizunie obowiązuje zasada: rywalizujemy sportowo, ale nie krzywdzimy człowieka.

- szanujemy partnera treningowego i przeciwnika;
- nie wyśmiewamy błędów, wyglądu, sprawności, pochodzenia ani sytuacji innej osoby;
- nie bijemy, nie kopiemy, nie dusimy ani nie stosujemy technik poza poleceniem i kontrolą trenera;
- nie zmuszamy innych do ćwiczeń, kontaktu fizycznego, zdjęć, nagrań ani zachowań, których nie chcą;
- nie wykluczamy celowo z grupy, nie rozpowszechniamy plotek i nie namawiamy innych do odrzucenia konkretnego dziecka;
- nie zabieramy ani nie niszczymy cudzych rzeczy;
- nie używamy gróźb, mowy nienawiści, obraźliwych komentarzy ani treści seksualnych;
- nie publikujemy zdjęć i nagrań innych dzieci bez właściwej zgody;
- zgłaszamy trenerowi lub zaufanej osobie dorosłej sytuacje, które są niebezpieczne lub krzywdzące.

Konflikt sportowy lub przypadkowy kontakt podczas treningu nie jest automatycznie przemocą. Trener ocenia kontekst, intencję, powtarzalność, przewagę sił oraz skutki zachowania.

8. Szatnie, toalety i przestrzeń treningowa

- Szatnia i toaleta są strefami prywatności. Zabrania się w nich wykonywania zdjęć i nagrań.
- Personel wchodzi do szatni dzieci wyłącznie, gdy jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa lub organizacji. Jeżeli sytuacja pozwala, uprzedza o wejściu i ogranicza pobyt do minimum.
- Dorośli nie przebierają się wspólnie z dziećmi w sposób naruszający prywatność dzieci.
- Jeżeli warunki obiektu zapewniają tylko jedną szatnię, Kizuna organizuje korzystanie z niej w sposób możliwie chroniący prywatność, np. przez rozdzielenie czasowe grup lub osób, gdy jest to potrzebne.
- Rodzice nie przebywają w szatniach dzieci, chyba że pomoc konkretnego dziecka jest konieczna ze względu na jego wiek, niepełnosprawność lub szczególną potrzebę.
- Dziecko może zgłosić trenerowi, że nie czuje się bezpiecznie w szatni, toalecie, na korytarzu lub w innym miejscu obiektu. Trener reaguje na takie zgłoszenie.

9. Urządzenia elektroniczne, Internet i wizerunek

Kizuna co do zasady nie udostępnia dzieciom urządzeń elektronicznych ani otwartego dostępu do Internetu w ramach zwykłego treningu.

- Jeżeli urządzenia lub Internet są wykorzystywane w ramach zajęć, odbywa się to pod nadzorem personelu i wyłącznie w celu związanym z działalnością Klubu.
- Personel nie pokazuje dzieciom treści pornograficznych, brutalnych, dyskryminujących, nawołujących do samookaleczeń, nienawiści albo innych treści nieadekwatnych do wieku.
- W przypadku ujawnienia szkodliwej treści, cyberprzemocy lub nielegalnych materiałów personel zabezpiecza dostępne dowody w sposób nienaruszający ich integralności, nie rozpowszechnia treści dalej i uruchamia odpowiednią procedurę interwencji.
- Komunikacja z dziećmi odbywa się w pierwszej kolejności przez rodzica lub opiekuna. Jeżeli bezpośredni kontakt z dzieckiem jest uzasadniony organizacyjnie lub sportowo, powinien być jawny, rzeczowy i związany wyłącznie z działalnością Klubu.
- Personel nie prowadzi z dziećmi prywatnych, ukrywanych lub seksualizowanych rozmów w komunikatorach i mediach społecznościowych.
- Wizerunek dziecka jest utrwalany i publikowany wyłącznie zgodnie z prawem oraz zasadami przyjętymi przez Klub. Brak zgody na publikację wizerunku nie może być podstawą odmowy uczestnictwa w treningach.
- Nigdy nie wykonuje się zdjęć ani nagrań dzieci w toalecie, podczas przebierania lub w sytuacji naruszającej ich godność albo intymność.

10. Treningi indywidualne, kontakt poza zajęciami i transport

- Trening indywidualny małoletniego odbywa się za wiedzą i zgodą rodzica lub opiekuna.
- W miarę możliwości trening indywidualny odbywa się w przestrzeni widocznej lub dostępnej dla innych osób, bez tworzenia sytuacji nieuzasadnionej izolacji dziecka z dorosłym.
- Spotkania z dzieckiem poza normalnymi aktywnościami Klubu wymagają uzasadnienia związanego z działalnością Kizuny oraz wiedzy rodzica lub opiekuna.
- Personel nie przewozi dziecka prywatnym samochodem bez wiedzy i zgody rodzica lub opiekuna. Ustalenia dotyczące transportu powinny być jawne.
- W miarę możliwości unika się sytuacji, w której jeden dorosły pozostaje sam z jednym dzieckiem w zamkniętej, odizolowanej przestrzeni.

11. Wyjazdy, zawody, zgrupowania i noclegi

- Przed wyjazdem ustala się zasady opieki, transportu, zakwaterowania, kontaktu z rodzicami i postępowania w sytuacji nagłej.
- Dzieci wiedzą, kto jest odpowiedzialnym opiekunem i do kogo mogą zgłosić problem.
- Opiekunowie nie śpią z dziećmi w jednym łóżku. Co do zasady dzieci i dorośli śpią w oddzielnych pokojach lub strefach.
- Jeżeli warunki obiektu wyjątkowo wymuszają nocleg zbiorowy, organizacja noclegu musi chronić prywatność dzieci i ograniczać sytuację sam na sam.
- Przy podziale miejsc noclegowych uwzględnia się wiek, płeć, prywatność, bezpieczeństwo oraz indywidualne potrzeby dzieci.
- Personel nie spożywa alkoholu ani nie znajduje się pod wpływem substancji psychoaktywnych podczas sprawowania opieki nad dziećmi.
- Każdy poważny incydent podczas wyjazdu jest dokumentowany i zgłaszany zgodnie ze Standardami.

12. Rozpoznawanie krzywdzenia i przyjmowanie zgłoszenia

Personel zwraca uwagę m.in. na nagłe zmiany zachowania, niewyjaśnione urazy, silny lęk, wycofanie, seksualizowane zachowania nieadekwatne do wieku, sygnały zaniedbania, uporczywe nękanie rówieśnicze lub informacje przekazane przez dziecko.

Gdy dziecko mówi o krzywdzeniu, osoba dorosła:

- słucha spokojnie i nie ocenia;
- nie przesłuchuje dziecka i nie zadaje sugestywnych pytań;
- nie obiecuje całkowitej tajemnicy; wyjaśnia, że informacja zostanie przekazana tylko osobom, które muszą pomóc zapewnić bezpieczeństwo;
- nie konfrontuje dziecka ze wskazanym sprawcą;
- ustala jedynie informacje niezbędne do podjęcia bezpiecznej interwencji;
- sporządza możliwie szybko notatkę zawierającą fakty, datę, osoby obecne i podjęte działania;
- przekazuje zgłoszenie Koordynatorowi Standardów lub osobie zastępczej.

13. Ogólna procedura interwencji

- Najpierw ocenia się, czy dziecko znajduje się w bezpośrednim zagrożeniu życia lub zdrowia. Jeżeli tak – wzywa się pomoc pod numerem 112 oraz podejmuje działania w granicach posiadanych kompetencji.
- Zapewnia się dziecku bezpieczne miejsce i kontakt z zaufaną osobą dorosłą.
- Zgłoszenie dokumentuje się w Karcie interwencji.
- Koordynator określa dalszy tryb działania adekwatny do charakteru zagrożenia i sprawcy.
- Rodzic lub opiekun jest informowany o zdarzeniu, chyba że istnieje uzasadniona obawa, że poinformowanie go może zwiększyć zagrożenie dla dziecka, utrudnić ochronę dziecka lub gdy podejrzenie dotyczy właśnie tego rodzica/opiekuna.
- Klub nie prowadzi własnego postępowania mającego zastąpić Policję, prokuraturę, sąd, pomoc społeczną lub specjalistów. Gromadzi wyłącznie informacje potrzebne do zapewnienia bezpieczeństwa i wykonania obowiązków prawnych.
- Jeżeli zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, Koordynator lub inna upoważniona osoba składa zawiadomienie Policji lub prokuraturze.
- Jeżeli dobro dziecka może być zagrożone z przyczyn rodzinnych lub opiekuńczych, Klub rozważa zawiadomienie właściwego sądu opiekuńczego lub właściwych służb pomocy społecznej.
- W przypadku podejrzenia przemocy domowej Klub przekazuje informację do podmiotu posiadającego ustawowe kompetencje do działania. Procedurę „Niebieskie Karty” wszczyna wyłącznie osoba lub instytucja uprawniona do tego na podstawie przepisów prawa.

14. Postępowanie zależnie od osoby podejrzanej o krzywdzenie

14.1. Gdy podejrzenie dotyczy personelu Kizuny

- zgłoszenie nie jest rozpatrywane przez osobę, której dotyczy;
- do czasu wyjaśnienia sytuacji Organizator może ograniczyć lub zawiesić kontakt tej osoby z dziećmi, jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo;
- dziecko otrzymuje wsparcie i nie jest zmuszane do kontaktu ze wskazaną osobą;
- w razie podejrzenia przestępstwa niezwłocznie zawiadamia się właściwe organy;

- decyzje organizacyjne nie zastępują czynności organów państwowych.

14.2. Gdy podejrzenie dotyczy rodzica, opiekuna lub innej osoby dorosłej spoza Klubu

- Klub zapewnia dziecku bezpieczeństwo w zakresie możliwym podczas jego pobytu na zajęciach;
- nie podejmuje się działań mogących narazić dziecko na odwet lub dodatkowe zagrożenie;
- w zależności od sytuacji zawiadamia się Policję, prokuraturę, sąd opiekuńczy lub właściwe służby pomocy społecznej;
- informację o interwencji przekazuje się rodzicowi/opiekunowi tylko wtedy, gdy jest to bezpieczne dla dziecka.

14.3. Gdy sprawcą może być inne dziecko

- trener natychmiast przerywa przemoc i rozdziela dzieci, jeżeli jest to konieczne;
- udziela pomocy dziecku pokrzywdzonemu oraz zabezpiecza sytuację;
- rozmowy z dziećmi prowadzi się osobno, bez publicznego etykietowania sprawcy lub ofiary;
- informuje się rodziców/opiekunów dzieci, jeżeli nie stwarza to dodatkowego zagrożenia;
- przy zachowaniach poważnych, seksualnych, uporczywych lub stanowiących możliwy czyn zabroniony sprawę kieruje się do właściwych instytucji zgodnie z prawem;
- dla obu stron – odpowiednio do potrzeb – ustala się działania wspierające i bezpieczne warunki dalszego uczestnictwa.

15. Cyberprzemoc i treści szkodliwe

- Jeżeli incydent dotyczy komunikatora, mediów społecznościowych, nagrania lub innej treści cyfrowej, należy w miarę możliwości zabezpieczyć podstawowe dowody, np. zrzut ekranu, datę, nazwę konta i link, bez dalszego rozpowszechniania materiału.
- Nie należy wymagać od dziecka wielokrotnego oglądania lub odtwarzania treści krzywdzących.
- W przypadku materiałów przedstawiających seksualne wykorzystanie dziecka albo innych potencjalnie nielegalnych treści personel nie kopiuje ich bez potrzeby i przekazuje sprawę właściwym organom.
- Dziecku pokrzywdzonemu zapewnia się wsparcie i możliwość ograniczenia kontaktu ze sprawcą.

16. Plan wsparcia dziecka po ujawnieniu krzywdzenia

Po ujawnieniu krzywdzenia Koordynator – w zakresie adekwatnym do sytuacji – ustala plan wsparcia. Plan nie zastępuje pomocy specjalistycznej ani decyzji właściwych organów.

Plan może obejmować:

- wskazanie bezpiecznej osoby dorosłej w Klubie;
- zmianę organizacji treningu, grupy, partnera treningowego lub miejsca w szatni, jeśli zwiększa to bezpieczeństwo;
- czasowe ograniczenie kontaktu z osobą wskazaną w zgłoszeniu;
- kontakt z rodzicem/opiekunem, o ile jest to bezpieczne;
- wskazanie dostępnej pomocy psychologicznej, medycznej, prawnej lub społecznej;
- ustalenie sposobu monitorowania samopoczucia i bezpieczeństwa dziecka;
- uwzględnienie zdania dziecka w zakresie odpowiednim do jego wieku i możliwości.

17. Dzieci z niepełnosprawnościami i szczególnymi potrzebami

- Zasady bezpieczeństwa obowiązują każde dziecko w równym stopniu.
- Komunikacja jest dostosowywana do możliwości dziecka, w tym tempa rozumienia, sposobu komunikacji, potrzeb sensorycznych i ruchowych.
- Dziecku zapewnia się dodatkowy czas, prostszy język, demonstrację albo inne rozsądne dostosowanie, gdy jest potrzebne.
- Jeżeli dziecko korzysta ze wsparcia rodzica, asystenta lub innej osoby, zasady obecności tej osoby ustala się tak, aby wspierać bezpieczeństwo i podmiotowość dziecka.
- Niepełnosprawność ani specjalne potrzeby nie mogą być powodem ignorowania zgłoszenia, nadmiernego ograniczania autonomii dziecka ani przyjmowania, że jego relacja z dorosłym nie wymaga tych samych standardów ochrony.

18. Dokumentowanie i przechowywanie informacji

- Każde istotne zgłoszenie lub incydent zagrażający dobru dziecka dokumentuje się w Karcie interwencji i rejestrze zdarzeń.
- Dokumentacja zawiera tylko informacje potrzebne do ochrony dziecka, opisu działań i wykonania obowiązków prawnych.
- Dokumenty przechowuje się w sposób zabezpieczony przed dostępem osób nieuprawnionych – w zamkniętej dokumentacji papierowej lub w zabezpieczonej przestrzeni cyfrowej.
- Dostęp do dokumentacji mają wyłącznie osoby, które potrzebują go do wykonania obowiązków związanych z ochroną dziecka lub obowiązków prawnych.
- Informacje o zgłoszeniu są poufne. Poufność nie blokuje przekazania informacji właściwym organom lub specjalistom, gdy jest to konieczne dla ochrony dziecka.
- Dane przechowuje się nie dłużej, niż jest to potrzebne do realizacji celu, wykonania obowiązków prawnych oraz zabezpieczenia praw osób zaangażowanych, zgodnie z zasadami ochrony danych osobowych.

19. Przygotowanie personelu do stosowania Standardów

- Koordynator zapoznaje każdą osobę należącą do personelu ze Standardami przed rozpoczęciem przez nią pracy z dziećmi.
- Personel otrzymuje co najmniej informacje o zasadach bezpiecznych relacji, sposobie przyjmowania zgłoszeń, postępowaniu w sytuacji zagrożenia, zasadach kontaktu fizycznego w karate, komunikacji online oraz ochronie prywatności.
- Zapoznanie ze Standardami jest dokumentowane pisemnym lub elektronicznym potwierdzeniem.
- Jeżeli charakter działalności lub zmiana przepisów tego wymaga, Klub organizuje dodatkowe szkolenie lub instruktaż.

20. Udostępnianie Standardów dzieciom i rodzicom

- Pełna wersja Standardów oraz wersja skrócona przeznaczona dla dzieci są udostępniane na stronie internetowej Kizuny.
- Pełna i skrócona wersja są również wywieszane lub udostępniane w widocznym, dostępnym miejscu w miejscu prowadzenia zajęć.

- Rodzice są informowani, gdzie mogą zapoznać się ze Standardami.
- Dzieci są zapoznawane z najważniejszymi zasadami w prostym, zrozumiałym języku. Sposób przekazania zasad jest dostosowany do wieku grupy.
- Wersja skrócona zawiera co najmniej: prawa dziecka, zachowania niedozwolone, informacje komu i jak zgłosić problem oraz numery pomocy.

21. Przegląd i aktualizacja Standardów

- Standardy są oceniane co najmniej raz na dwa lata w celu sprawdzenia ich zgodności z prawem i realnymi potrzebami Kizuny.
- Wnioski z oceny są dokumentowane na piśmie.
- Niezależnie od terminu dwuletniego Standardy są przeglądane po poważnym incydencie, istotnej zmianie organizacji Klubu, zmianie miejsca lub sposobu prowadzenia zajęć, zatrudnieniu nowych osób albo zmianie przepisów mającej wpływ na ochronę dzieci.
- Zmiany wchodzi w życie po ich formalnym przyjęciu przez Organizatora i są komunikowane personelowi, dzieciom i rodzicom w odpowiednim zakresie.

22. Ważne numery pomocy

Kontakt	Kiedy korzystać
112	bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia; pilna pomoc Policji, pogotowia lub innych służb
116 111	telefon zaufania dla dzieci i młodzieży
800 12 12 12	Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka; dostępny jest także czat RPD
Policja / prokuratura / sąd opiekuńczy / właściwy OPS	zgłoszenie podejrzenia przestępstwa, zagrożenia dobra dziecka lub przemocy domowej – zależnie od sytuacji

23. Postanowienia końcowe

1. Standardy obowiązują cały personel i osoby działające z ramienia Kizuny w zakresie ich kontaktu z małoletnimi.
2. W sprawach nieuregulowanych Standardami stosuje się obowiązujące przepisy prawa oraz zasadę nadrzędności bezpieczeństwa i dobra dziecka.
3. Standardy wchodzi w życie w dniu wskazanym na pierwszej stronie dokumentu.
4. Integralnym elementem systemu ochrony małoletnich w Kizunie jest odrębna wersja skrócona dla dzieci oraz dokumentacja wewnętrzna wskazana poniżej.

ZAŁĄCZNIKI WEWNĘTRZNE

Poniższe formularze służą do wewnętrznego stosowania przez Kizunę. Nie ma potrzeby publikowania ich na stronie internetowej razem z pełną wersją Standardów.

Załącznik nr 1 – Oświadczenie personelu o zapoznaniu się ze Standardami

Ja,

oświadczam, że zapoznałem/am się ze Standardami Ochrony Małoletnich obowiązującymi w Klubie Karate Kizuna, rozumiem zasady bezpiecznych relacji z dziećmi, znam sposób zgłaszania incydentów i zobowiązuję się do przestrzegania Standardów.

Data: Podpis:

Załącznik nr 2 – Karta interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka / identyfikator sprawy
2. Data i miejsce zdarzenia lub zgłoszenia
3. Osoba zgłaszająca
4. Opis zgłoszonych lub zaobserwowanych faktów
5. Czy istnieje bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia? Jakie działania podjęto?
6. Osoby poinformowane wewnątrz Klubu
7. Kontakt z rodzicem/opiekunem – data i opis (jeśli bezpieczny i zasadny)
8. Zawiadomione instytucje / numery spraw / daty

9. Ustalony plan wsparcia dziecka
10. Dalsze działania i terminy monitoringu
11. Osoba sporządzająca dokument i podpis

Załącznik nr 3 – Rejestr zdarzeń zagrażających dobru małoletnich

Lp.	Data	Identyfikator sprawy	Rodzaj zdarzenia	Podjęte działania	Status / dalszy krok

Załącznik nr 4 – Protokół przeglądu Standardów

Data przeglądu
Osoba/osoby dokonujące przeglądu
Czy od ostatniego przeglądu wystąpiły poważne incydenty? Jakie wnioski wynikają z ich analizy?
Czy zmieniły się przepisy prawa mające wpływ na Standardy?

Czy zmieniła się organizacja Klubu, miejsca treningów, liczba trenerów, sposób komunikacji lub rodzaj aktywności?
Czy Standardy są zrozumiałe dla dzieci i rodziców?
Czy personel zna procedury i kanały zgłoszeń?
Proponowane zmiany
Decyzja Organizatora i data wejścia zmian w życie

Załącznik nr 5 – Plan wsparcia małoletniego

Identyfikator sprawy / dziecko
Najważniejsze potrzeby bezpieczeństwa
Bezpieczna osoba dorosła / osoba kontaktowa
Zmiany organizacyjne w treningu lub komunikacji
Kontakt z rodzicem/opiekunem – jeśli bezpieczny
Zewnętrzne formy pomocy / instytucje
Sposób uwzględnienia zdania dziecka
Terminy monitoringu

Osoba odpowiedzialna za realizację